

KYSTVERKET

Hovedkontoret

«MOTTAKERNAVN»
«ADRESSE»
«POSTNR» «POSTSTED»

Deres ref.:

Vår ref.:
2020/562-4

Arkiv nr.:

Saksbehandler:
Jeanette Assev-Lindin

Dato:
29.10.2020

Høring – forslag til forskrift om anvendelse av havne- og farvannsloven på Svalbard

På vegne av Samferdselsdepartementet sender Kystverket forslag til forskrift om anvendelse av havne- og farvannsloven på Svalbard på høring.

Høringsforslaget er også tilgjengelig på Kystverkets hjemmeside under fanen «Regelverk/Høyeringar».

Det bes om at eventuelle merknader til forslaget sendes til Kystverket innen 10. desember 2020.

Merknader kan sendes per post til Kystverket, Serviceboks 1502, 6025 Ålesund, per e-post til post@kystverket.no eller digitalt (orgnr. 874783242).

Spørsmål vedrørende høringsforslaget kan rettes til seniorrådgiver Kristin Frotvedt på tlf. 70 23 11 07 eller e-post kristin.frotvedt@kystverket.no eller seniorrådgiver Jeanette Assev-Lindin på tlf. 70 23 10 75 eller e-post jeanette.assev-lindin@kystverket.no.

1. Nærmere om forslaget

Ny havne- og farvannslov trådte i kraft 1. januar 2020, og fra samme tidspunkt ble havne- og farvannsloven fra 2009 og lov om losordningen fra 2014 opphevet. Lovene har vært gjeldende på Svalbard med enkelte tilpasninger. Anvendelse og tilpasninger av lovene har vært regulert i forskrift 30. desember 2009 nr. 1846 om havner og farvann på Svalbard og forskrift 25. juni 2012 nr. 655 om lostjenesten på Svalbard.

Begge disse forskriftene er videreført i den nye loven «så langt de passer», jf. forskrift 11. desember 2019 nr. 1837 om overgangsregler og om oppheving av forskrifter gitt med hjemmel i havne- og farvannsloven 2009. Videreføringen fremgår av § 1 i overgangsforskriften, og er en midlertidig løsning inntil forskriftene er revidert.

Det er naturlig å slå sammen dagens to forskrifter om anvendelse på Svalbard. Det foreslås derfor en ny forskrift om havne- og farvannslovens anvendelse på Svalbard.

Sjøsikkerhetsavdelingen

Sentral postadresse:	Kystverket Postboks 1502 6025 ÅLESUND	Telefon:	+47 07847	Internett:	www.kystverket.no
				E-post:	post@kystverket.no
For besøksadresse se	www.kystverket.no	Bankgiro:	7694 05 06766	Org.nr.:	NO 874 783 242

Brev, sakskorrespondanse og e-post bes adressert til Kystverket, ikke til avdeling eller enkeltperson

1.1 Lovens anvendelse på Svalbard

I forskriftsforslaget § 1 slås det fast at havne- og farvannsloven skal gjelde på Svalbard. Både havne- og farvannsloven 2009 og losloven 2014 har vært gjeldende på Svalbard, og det er derfor en naturlig videreføring av gjeldende rett at havne- og farvannsloven 2019 også gjøres gjeldende på Svalbard.

I gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard fremgår det at havne- og farvannsloven 2009 § 7 andre og tredje ledd, § 8 første ledd, § 9 første ledd og § 38 sjette ledd (endret til syvende ledd i 2012 uten at forskriften ble oppdatert) ikke gjelder på Svalbard. Det er ikke behov for å videreføre disse bestemmelsene fordi den nye havne- og farvannslov har en ny innretning for myndighetsfordelingen mellom stat og kommune. Fordelingen av ansvar og myndighet mellom departementet, Sysselmannen og Longyearbyen lokalstyre er omtalt i punkt 1.4.

I gjeldende forskrift om lostjenesten på Svalbard fremgår det at losloven 2014 i sin helhet gjaldt på Svalbard. Forskriften gjør imidlertid noen unntak og tilpasninger fra lospliktforskriften, se punkt 1.3.

Havne- og farvannsloven 2019 har imidlertid noen nye bestemmelser som det må vurderes om skal gjøres gjeldende for Svalbard. Dette gjelder § 5 om midlertidig begrensning av fartøyers opphold i havn, § 8 om regulering av ferdsel med fritidsfartøy, § 28 andre ledd om krav til forvaltning og drift av havn og § 31 om beredskap i havner og havneanlegg. Departementet foreslår at disse bestemmelsene gjøres gjeldende på Svalbard. Nedenfor knyttes noen kommentarer til vurderingene av anvendelsen av disse bestemmelsene på Svalbard.

Paragraf 5 – begrensning av fartøyers opphold i havn

Paragraf 5 gir kommunestyret myndighet til å fastsette forskrifter om midlertidig begrensning av fartøyers opphold i havn for å unngå eller begrense lokal luft forurensning. Departementet foreslår at bestemmelsen gjøres gjeldende på Svalbard, og at Longyearbyen lokalstyre får myndighet til å midlertidig begrense fartøys opphold i havn innenfor Longyearbyen arealplanområde. Et slikt vedtak vil Longyearbyen lokalstyre kunne gi dersom det er nødvendig av hensyn til å unngå eller begrense lokal luftforurensning.

Forurensningsforskriften gjelder i utgangspunktet ikke på Svalbard, men det legges opp til at det, som på fastlandet, vil være grenseverdiene i forurensningsforskriften (2004) § 7-6 som gjelder. Departementet kan ikke se at det er grunnlag for å unnta denne bestemmelsen fra å gjøres gjeldende på Svalbard.

Paragraf 8 – regulering av fritidsfartøy

Paragraf 8 gir kommunen adgang til å regulere ferdsel med fritidsfartøy i eget sjøområde. Paragraf 7 gir departementet adgang til å regulere ferdsel for alle typer fartøy i hele farvannet. Paragraf 7 tilsvarer havne- og farvannsloven av 2009 § 13. Det legges opp til at også § 7 gjøres gjeldende på Svalbard, på samme måte som den forrige lovens § 13 gjaldt på Svalbard.

Det som er nytt er at det skilles mellom ferdselsregulering for alle fartøy og ferdselsregulering for fritidsfartøy. Kommunen vil bare ha myndighet til å regulere ferdsel med fritidsfartøy. Departementet foreslår at også § 8 gjøres gjeldende på Svalbard, og at Longyearbyen lokalstyre får tilsvarende mulighet til å regulere fritidsfartøy i Longyearbyen arealplanområde som kommunene har i eget sjøområde i fastlands-Norge. For eksempel vil Longyearbyen lokalstyre da kunne fastsette fartsgrenser for fritidsfartøy i arealplanområdet.

Det kan stilles spørsmål ved om svalbardmiljøloven § 82 vil kunne være dekkende for å regulere ferdsel, men departementet ser likevel ikke grunn for å unnta § 8 spesifikt for Svalbard.

Paragraf 28 andre ledd - krav til forvaltning og drift av havn

Paragraf 28 gir departementet mulighet til å fastsette krav til drift av havn for å ivareta sikkerhet og miljø. Departementet ser heller ikke her grunner til at ikke denne hjemmelen også skal gjøres gjeldende på Svalbard.

Paragraf 31- beredskap i havner og havneanlegg:

Paragraf 31 gjelder beredskapsanlegg i havner og farvann. Eiere av havner skal bistå Forsvaret ved kriser og i krig, gjennomføre forberedende tiltak og havner av særlig forsvarsmessig betydning kan utpekes.

Forsvarsdepartementet har påpekt at § 31 er av stor betydning for totalforsvaret og Forsvarets mulighet til å trekke på havnene og havneinfrastrukturen i planleggingen av forsvaret av Norge og for mottak av allierte forsterkninger. Svalbard er en del av kongeriket Norge, og skal forsvares som fastlands-Norge i en eventuell væpnet konflikt. Dersom § 31 unntas for Svalbard vil det være et hull i hjemmelsrekkene for forsvaret av Svalbard. Det vil fremstå uheldig at havne- og farvannsloven gjøres gjeldende på Svalbard kun med eksplisitt unntak for § 31, og det vil også være vanskelig å forutsi virkningene av å unnta § 31. Anvendelsen og praktiseringen av § 31 kan tilpasses de stedlige forhold og andre hensyn som gjør seg gjeldende. Det foreslås derfor at § 31 får anvendelse på Svalbard.

På denne bakgrunn kan ikke departementet se at det er særskilte grunner for å unnta noen av bestemmelsene i havne- og farvannsloven på Svalbard og det legges opp til at hele havne- og farvannsloven gjøres gjeldende på Svalbard uten unntak.

1.2 Anvendelse av lovens forskrifter på Svalbard

Forskriftsforslaget § 2 slår fast at forskrifter etter loven skal gjelde på Svalbard med de tilpasninger som følger av forskriftens bestemmelser.

Etter dagens forskrift om havner og farvann på Svalbard og forskrift om lostjenesten på Svalbard er det noen forskrifter som i sin helhet er unntatt fra hovedregelen om at forskrifter etter havne- og farvannsloven skal gjelde på Svalbard. Det foreslås å videreføre unntaket for forskrift 30. november 2009 nr. 1477 om farleder og forskrift 15. desember 2009 nr. 1549 om anvendelse av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann for elver og innsjøer som ikke er farbare med fartøy fra sjøen. Disse er ikke aktuelle på Svalbard.

Videre foreslås det at enkelte forskrifter som tidligere var unntatt nå gjøres gjeldende på Svalbard. Dette gjelder:

- forskrift 16. januar 1987 nr. 3254 om overføring av myndighet etter havne- og farvannsloven av 8. juni 1984 nr. 51 § 2 fjerde ledd til statlig organ.

Forskriften gjelder under beredskap og i krig. Forskriften er gradert og er derfor ikke tatt inn i lovdata. Forsvarsdepartementet holder på å utarbeide en erstatningsforskrift for denne forskriften som snarlig skal sendes ut på offentlig høring. Forskriften skal ivareta og detaljere havne- og farvannsloven § 31. Det legges opp til at § 31 skal kunne anvendes på Svalbard og de detaljerte reglene om hvordan slik bistand eventuelt skal organiseres bør dermed heller ikke unntas. Forskriften fra 1987 bør dermed ikke unntas for anvendelse på Svalbard. Særlige forhold som gjør seg gjeldende for Svalbard vil bli ivaretatt gjennom

praktiseringen og anvendelsen av forskriften og ikke gjennom å unntak forskriften i sin helhet.

- forskrift 12. mai 1989 nr. 302 om unntak fra lov om havner og farvann for sjø- og landområder samt arbeid, anlegg og tiltak knyttet til forsvarsmessige formål.

Forskriften omhandler såkalte hemmelige anlegg. Dette er helt spesielle installasjoner som ikke er anmerket på kart eller i noen offentlige registre. Dette gjelder blant annet undersjøiske kabler mv. til spesielle formål.

- forskrift 2. mai 1997 nr. 396 om adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for fremmede militære og sivile statsfartøyer

Forskriften omhandler adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for fremmede militære og sivile statsfartøyer, den såkalte diplo-forskriften. Denne forskriften er under revisjon. Dagens forskrift får anvendelse for Svalbard og det vil også være tilfellet for den nye forskriften.

I tillegg foreslås det at følgende forskrifter, som ble vedtatt etter havne- og farvannsloven av 2009, ikke skal gjelde på Svalbard:

- forskrift 29. mai 2013 nr. 539 om sikring av havner
- forskrift 11. juni 2019 nr. 861 om gjennomføring av forordning (EU) 2017/352 (havneforordningen)

Forskrift om sikring av havner gjennomfører bestemmelsene i EU-direktiv 2005/65. Dette direktivet er ikke gjort gjeldende på Svalbard, og hele denne forskriften foreslås derfor unntatt i sin helhet.

Forskrift om gjennomføring av havneforordningen gjelder utvalgte havner - TEN-T-havnene - på fastlandet. Det er ingen TEN-T-havner på Svalbard, og Svalbard er da også unntatt fra virkeområdet til EØS-avtalen. Det er derfor ikke aktuelt å gjøre forskriften om gjennomføring av havneforordningen gjeldende på Svalbard.

1.3 Tilpasning av lovens forskrifter på Svalbard

Noen av havne- og farvannslovens forskrifter trenger konkrete tilpasninger for å kunne gjelde på Svalbard og disse tilpasningene følger av forskriftens § 3.

Det foreslås å videreføre alle tilpasninger som følger av gjeldende forskrift om lostjenesten på Svalbard, samt å videreføre deler av de tilpasninger som følger av gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard.

Det er ikke behov for å videreføre dagens tilpasninger til forskrift 15. desember 2009 nr. 1545 om ankomst- og avgangsmeldinger og om adgang til fartøy, anlegg og innretninger og forskrift 24. september 1984 nr. 1678 i medhold av havner og farvann siden disse forskriftene er opphevet.

Videre er det ikke lenger behov for en tilpasningstekst til forskrift 15. desember 2009 nr. 1546 om fartsbegrensninger i sjø, elv og innsjø. Denne er delvis opphevet¹ som følge av havne- og farvannslovens nye regler om regulering av fritidsfartøy i § 8, og det er ikke

¹Forskrift 11. desember 2019 nr. 1837 om overgangsregler og oppheving av forskrifter gitt med hjemmel havne- og farvannsloven 2009

lenger behov for tilpasninger. Forskriften vil i sin helhet oppheves når departementet har gitt ny sentral fartsforskrift.

Til orientering har departementet sendt forskrift om fartsgrenser på sjøen på høring. Blant annet foreslås det at det innføres en generell fartsgrense for fritidsfartøy langs hele kysten i fastlands-Norge. I høringsnotatet anbefales at den generelle fartsgrensen for fritidsfartøy ikke skal gjelde på Svalbard. Imidlertid anbefales at regler om aktsomhet og ferdsel ved badende skal gjelde på Svalbard. Slike regler gjelder også på Svalbard i dag. Høringsfristen er 25. november. En henvisning til forskrift om fartsgrenser til sjøs er derfor tatt inn i forskriftsforslaget § 3.

Forskrift 19. desember 2012 nr. 1329 om farvannsskilt og navigasjonsinnretninger har erstattet forskrift 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt. Tilpasningsteksten som følger av gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard erstattes derfor av en oppdatert tilpasningstekst med tilnærmet likelydende ordlyd.

Forskrift 15. desember 2009 nr. 1543 om lossing, lasting, lagring og transport innen kommunens sjøområde og havner innenfor samme område av farlige stoffer og varer er videreført, og den tilpasningsteksten som følger av gjeldende forskrift kan dermed videreføres uendret.

Videre foreslås det nå at forskrift 29. mai 2013 nr. 538 om sikring av havneanlegg gjennomføres på Svalbard med noen tilpasninger. Forskriften gjennomfører blant annet EU-forordning 725/2004. Denne forordningen er per i dag gjort gjeldende på Svalbard gjennom egne bestemmelser om havnesikring på Svalbard i forskriften kapittel 2. Det å gjøre forskrift om sikring av havneanlegg gjeldende på Svalbard innebærer at de bestemmelsene som fremkommer i gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard kapittel 2 foreslås fjernet.

Begrunnelsen for at det i gjeldende forskrift ble tatt inn et eget kapittel om havnesikring på Svalbard var at tidligere forskrift 3. juli 2007 nr. 825 om sikring av havner og havneterminaler mot terrorhandlinger mv., som var gjeldende i 2009, gjennomførte både forordning 725/2004 og direktiv 2005/65. Siden direktiv 2005/65 ikke skulle gjennomføres på Svalbard, ble de deler av forskriften som var aktuelle for Svalbard tatt inn i forskrift om havner og farvann på Svalbard. I 2013 ble forskrift 3. juli 2007 nr. 825 om sikring av havner og havneterminaler mot terrorhandlinger mv. opphevet og erstattet av to forskrifter: forskrift om sikring av havner og forskrift om sikring av havneanlegg. Dette gjør at man nå kan gjøre forskrift om sikring av havneanlegg gjeldende på Svalbard, mens man unntar forskrift om sikring av havner.

Forskrift om sikring av havneanlegg gjennomfører også EU-forordning 324/2008 om fastleggelse av reviderte prosedyrer for Kommisjonens inspeksjoner innenfor maritim sikring (inspeksjonsforordningen). Denne forordningen er ikke gjort gjeldende for Svalbard. Forskrift om sikring av havneanlegg § 2 tredje ledd foreslås derfor unntatt. Videre foreslås § 14 andre ledd unntatt ettersom denne gjelder der havneanlegget er en del av en havn i henhold til forskrift om sikring av havner. Denne forskriften foreslås som nevnt ovenfor unntatt i sin helhet, og vil derfor ikke være relevant på Svalbard.

Det foreslås ingen materielle endringer når det gjelder lostjenesten på Svalbard. Forslaget om å slå sammen forskrift om havner og farvann på Svalbard og forskrift om lostjenesten på Svalbard har sin bakgrunn i at begge disse forskriftene nå er hjemlet i den nye havne- og farvannsloven. Siden forskrift av 9. oktober 1981 nr. 1 om lossertifikat og losutdanning

er opphevet og erstattet med forskrift 20. desember 2018 nr. 2218 om opplæring og sertifisering av loser, er henvisningen i forslaget til forskrift oppdatert.

1.4 Forvaltningsansvar og myndighet etter havne- og farvannsloven på Svalbard

Gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard har i §§ 3 og 4 bestemmelser om forvaltningsansvar og myndighet på Svalbard. I forslag til ny forskrift foreslås det å videreføre ordningen som gir Longyearbyen lokalstyre tilsvarende myndighet og forvaltningsansvar innenfor Longyearbyen arealplanområde som kommunene er gitt i kommunalt sjøområde etter havne- og farvannsloven. Siden det ikke er forskriftsfestet hoved- og bileder på Svalbard, vil det bety at Longyearbyen lokalstyre har forvaltningsansvar og myndighet etter havne- og farvannsloven i hele Longyearbyen arealplanområde. Departementets forvaltningsansvar og myndighet på Svalbard vil følge av havne- og farvannsloven, og det vil ikke være behov for spesielle tilpasninger i forskriften.

Gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard har bestemmelser om delegering av myndighet fra departementet til henholdsvis Kystverket, Sysselmannen og Longyearbyen lokalstyre. Forskriften har også en bestemmelse om at Kystverket kan delegerer myndighet til Sysselmannen og Longyearbyen lokalstyre. Etter havne- og farvannsloven 2009 kunne departementet delegerer myndighet til kommunen, men i havne- og farvannsloven 2019 er denne adgangen ikke videreført. Det er i forarbeidene til loven² vist til at det ikke lenger burde være en generell adgang for staten til å pålegge kommunen andre oppgaver enn det som følger av loven. Det vises videre til at dersom det er aktuelt at en kommune ivaretar en oppgave for staten, så er det naturlig at dette løses gjennom avtale. Selv om omtalen i forarbeidene knytter seg til adgangen til å delegerer til kommuner, så bør samme prinsippet ligge til grunn for delegering til andre organer.

1.5 Særlig om Sjøtrafikkforskriften

Kapittel 3 i gjeldende forskrift inneholder kun en bestemmelse:

«For bruk av farvannene ved Svalbard gjelder forskrift 15. desember 2009 nr. 1684 om sjøtrafikk i bestemte farvann (sjøtrafikkforskriften)». Forskrift om sjøtrafikk i bestemte farvann er erstattet av forskrift 23. september 2015 nr. om bruk av sjøtrafikksentralenes tjenesteområde og bruk av bestemte farvann. Siden bestemmelsen i dagens forskrift om havner og farvann på Svalbard ikke inneholder materielle regler, men kun er en bestemmelse av informerende karakter, foreslås det at denne henvisningen ikke videreføres i ny forskrift. Sjøtrafikkforskriften vil gjelde på Svalbard uavhengig av dette.

1.6 Krav om posisjonsrapportering

Gjeldende forskrift om havner og farvann på Svalbard har i kapittel 4 bestemmelser om at fartøy skal avgi posisjonsrapporter til Kystverket når de ferdes i farvannet rundt Svalbard.

I november 2016 sendte Kystverket på høring et forslag om å oppheve dette kravet. I høringen ble det uttrykt bekymring fra noen av høringsinstansene angående opphevelse av regelverket om manuell posisjonsrapportering før AIS er tilstrekkelig bygget ut på Svalbard. På bakgrunn av dette ble det besluttet å avvete med å oppheve kravet om manuell rapportering frem til man har fått på plass flere AIS- basestasjoner på Svalbard. Kystverket har siden dette bygget AIS-basestasjoner som dekker mesteparten av vestsiden av Spitsbergen øya, men dekningsområdet for disse er ikke endelig verifisert.

² Se nærmere omtale i høringsbrev utsendt av Kystverket 7. november 2016 - <https://www.kystverket.no/Nyheter/2016/november/horing-forslag-om-a-oppheve-kravet-om-manuell-posisjonsrapportering-pa-svalbard/>

Kystverkets erfaring med etterlevelsen av forskriften taler uavhengig av dette for at det bør tydeliggjøres hvilke fartøy som er fritatt fra å rapportere. Siden gjennomgangen av datagrunnlaget viser at mange av de som rapporterer ikke er pliktige til å rapportere, fremstår det som uklart hvem som er fritatt fra rapporteringsplikten. Det foreslås derfor eksplisitt å nevne at fartøy med AIS klasse A-sendere er fritatt fra å avgi posisjonsrapport. AIS var ikke omfattet av unntaket da forskriften ble fastsatt i 2008, og gjeldende formulering av unntaket i forskrift om havner og farvann på Svalbard § 22 er skrevet med tanke på at det er fartøy med LRIT og VMS som er fritatt.

Videre bør også fartøy med AIS klasse B-sendere unntas fra kravet om å rapportere når de oppholder seg innenfor dekningsområdet for de basestasjonene vi mottar data fra på Svalbard. Dette området er definert til å være Isfjorden, innenfor en rett linje mellom Daudmannsodden og Kapp Linne. Vi presiserer imidlertid i forskriftsforslaget at dette unntaket gjelder «fartøy som har sporing med fungerende AIS klasse B». Begrunnelsen for dette er at frivillig installasjon av AIS klasse B ikke medfører krav til årlig inspeksjon av utstyr osv., og det kun vil være opp til eier å sørge for at utstyret fungerer.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser

Siden både havne- og farvannsloven 2009 og losloven 2014 har vært gjeldende på Svalbard, og at havne- og farvannsloven 2019 på mange områder viderefører disse lovene, innebærer den nye forskriften i stor grad en videreføring av gjeldende rett. Endringene er en naturlig konsekvens av den nye havne- og farvannsloven, og endringene ved den nye loven er utredet i Prp. 86 L (2018-2019) om lov om havner og farvann.

Havne- og farvannsloven 2019 inneholder noen nye bestemmelser, og disse er omtalt i høringsbrevet under punktet om lovens anvendelse på Svalbard. Her innebærer forskriften at Longyearbyen lokalstyre får myndighet til å regulere bruk av fritidsfartøy (§ 8) og til å begrense fartøyers opphold i havn dersom det er nødvendig for å unngå eller begrense lokal luftforurensning (§ 5). Hvorvidt dette er hjemler som vil bli tatt i bruk på Svalbard er vanskelig å si noe om, og vil avhenge av luftforurensningen og behovet for å regulere ferdsel med fritidsfartøy. Forarbeidene til havne- og farvannsloven 2019 peker på at det er antatt at episoder med lokal luftforurensning vil inntre relativt sjelden, og kun i noen få havner. Den samme vurderingen vil ligge til grunn for Svalbard.

Når det gjelder endringene i reglene om posisjonsrapportering, vil konsekvensen være at regelverket blir tydeligere for brukerne. Det er tydeligere hvem som er fritatt og hvem som skal rapportere, og vi antar at dette vil medføre at færre som er fritatt rapporterer. Dette vil være effektiviserende for både Kystverket og for brukerne. Fritak for rapportering for fartøy med AIS klasse B i Isfjorden vil også lette rapporteringsbyrden for noen fartøy.

Med hilsen

Arve Dimmen
sjøsikkerhetsdirektør

Jeanette Assev-Lindin
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg: Forslag til forskrift

Likelydende brev sendt til:			
SYSSELMANNEN PÅ SVALBARD	Postboks 633	9171	LONGYEARBYEN
LONGYEARBYEN LOKALSTYRE	Postboks 350	9171	LONGYEARBYEN
MILJØDIREKTORATET	Postboks 5672	7485	TRONDHEIM
	Torgarden		
FORSVARSDEPARTEMENTET	Postboks 8126 DEP	0032	OSLO
UTENRIKSDEPARTEMENTET	Postboks 8114 DEP	0032	OSLO
KOMMUNAL- OG	Postboks 8112 DEP	0032	OSLO
MODERNISERINGSDEPARTEMENTET			
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	Postboks 8013 DEP	0030	OSLO
ASSOCIATION OF ARCTIC EXPEDITION	c/o Flow Coworking	9008	TROMSØ
CRUISE OPERATORS (AECO)	Strandgata 9		
CRUISE NORWAY AS	Nordre Nøstekaiaen 1	5011	BERGEN
EUROPEAN CRUISE SERVICE AS	Skoltegrunnskaiaen 1	5003	BERGEN
FISKEBÅT	Røysegata 15	6003	ÅLESUND
KYSTREDERIENE	Postboks 2020	5817	BERGEN
	Nordnes		
HURTIGRUTEN AS	Postboks 6144	9291	TROMSØ
	Langnes		
KINGS BAY AS		9173	NY-ÅLESUND
KYSTVAKTEN KV	Postboks 800	2617	LILLEHAMMER
	Postmottak		
NHO LOGISTIKK OG TRANSPORT	Postboks 5489	0305	OSLO
	Majorstua		
NORGES FISKARLAG	Postboks 1233	7462	TRONDHEIM
	Torgarden		
NORGES REDERIFORBUND	Postboks 1452 Vika	0116	OSLO
NORSK LOSFORBUND	Grønhaugvegen 33	4280	SKUDENESHAVN
NHO SJØFART	Postboks 5201	0302	OSLO
	Majorstuen		
NORSK POLARINSTITUTT	Framsenteret	9296	TROMSØ
	Postboks 6606		
	Langnes		
SJØFARTSDIREKTORATET	Postboks 2222	5509	HAUGESUND
STATENS KARTVERK SJØ	Postboks 60	4001	STAVANGER
STORE NORSKE GRUVEDRIFT AS	Postboks 613	9171	LONGYEARBYEN
POLE POSITION LOGISTICS AS	Postboks 514	9171	LONGYEARBYEN
FISKERIDIREKTORATET	Postboks 185	5804	BERGEN
	Sentrum		
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	Postboks 8090 Dep	0032	OSLO
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	Postboks 8005 Dep	0030	OSLO
HOVEDREDNINGSSENTRALEN NORD-NORGE	Postboks 1016	8001	BODØ
DIREKTORATET FOR MINERALFORVALTNING	Postboks 3021 Lade	7441	TRONDHEIM
MED BERGMESTEREN FOR SVALBARD			
SVALBARD			
DET RUSSISKE GENERALKONSULATET I	Postboks 181	9171	LONGYEARBYEN
BARENTSBURG			
SAMFUNNSBEDRIFTENE	Postboks 1378 Vika	0114	OSLO
NATUR OG UNGDOM	Postboks 4783	0506	OSLO
	Sofienberg		
MILJØSTIFTELSEN BELLONA	Vulkan 11	0178	OSLO
STIFTELSE WWF VERDENS NATURFOND	Postboks 6784 St	0130	OSLO
	Olavs Plass		
REGELRÅDET	NFD Postboks 8090	0032	OSLO
	Dep		
MARITIMT FORUM NORD SA	Havnegata 2	8514	NARVIK
NORGES SJØMATRÅD AS	Postboks 6176	9291	TROMSØ
NORGES NATURVERNFORBUND	Mariboegate 8	0183	OSLO
FORSVARETS OPERATIVE HOVEDKVARTER	Postboks 800	2617	LILLEHAMMER
FOH	Postmottak		
TRUST ARKTIKUGOL	FGUP GT Arktikugol	127473	Moskva